

Bene Zoltán

SZOLIDARITÁS

[A HONOLULU-STAR REGGEL INDUL]

2023-04-29 | A HONOLULU-STAR REGGEL INDUL, NOVELLA

A Honolulu-Star reggel indul, dúdolta magában Kapa Misi, aki a söténi karaoke-kocsmában igazi popsztárnak számított. Kevin komoran hallgatta, s közben rendszertelenül, kapkodva lélegzett. Nem furdalta a lelkiismeret, inkább dühös volt. Kis részben magára, leginkább a világra. Hogy éppen akkor tudott arra járni az a hülyegyerek, amikor elbúcsúztak egymástól. Egy öleléssel. Jó, talán kicsit hosszabbra nyúlt, mint ami elvárható egy barátságtól... De akkor is. Csak egy ölelés volt. Akkor.

- Mióta húzogatód? – vigyorgott Kevin arcába Patrik.
- Mióta az eszemet tudom – morogta Kevin, és voltaképpen nem túlzott. Tizenhárom évesek voltak mindketten, amikor először. Egyikük sem élvezte. Később belejöttek. S bár sosem jártak együtt, időről időre mindig megtörtént. Aztán Jenny elment Angliába, Kevin megismerkedett Brigivel, happy end. Viszont Jenny visszatért Angliából, megunt a nyolc szobatársat és a véres lepedők mosását a külvárosi kórházban, s amint újra összefutott Kevinnel, megint. Többször. Valójában ahányszor csak találkoztak.
- A Honolulu-Star reggel indul – énekelte egyre hangosabban Kapa Misi.
- Ezzel nekem üzensz, baszki? – förmedt rá Kevin.

Kapa Misi elkerekedett szemmel, értetlenül nézett rá.

- Mi a baj, tesó?
- Azt üzened, hogy el kell húzzak? – Kevin felsőtestének mozdulatából a gyakorlott ember kiolvashatta a verekedés ígését.
- Üzen neked a faszom, tesó – vont a vállát Kapa Misi, és belekortyolt a sörébe.
- Én csak énekelgetek, no para.
- No para – ismételte Kevin. – Ja, bazmeg, no para.

Pár másodpercig csönd lett, csak a hűtőszekrények bűgása hallatszott.

- Mennyire akadt ki Brigi? - kérdezte hirtelen Patrik. - Egytől tízes skálán?

- Hülye - morgott Kevin.

- Tízes, aha.

– A Honolulu-Star reggel indul – kezdte újra Kapa Misi –, szerelem szárnyán ring a teste, a Honolulu-Star reggel indul, megcsókollak még ma este.

– Kussolj, ha lehetséges, vagy megütlek! – ripakodott rá Kevin.

– Fogd be, jobban jársz – veregette meg a karaoke-bálvány vállát Patrik. – Ez most nem viccel.

Pár másodpercig újfent csönd lett, még a hűtőszekrények felől sem hallatszott neszezés.

– Még egy sört meg egy vodkát, légyszi! – kurjantott Kevin.

– Nincs – felelte a pultos lány.

– Eddig volt, baszki, ne szórakozz velem!

– Azt Patrik kérte, és nem tudtam, hogy neked – nyelvelt a lány. – Neked nincs. Mert egy szemét vagy.

Kevin olyan hirtelen pattant föl, hogy a széke a falig pördült, az asztalon pedig gyors táncot lejtettek az üvegek a poharakkal.

– Nyugodj le a picsába! – fordult Kevin felé a pultot támasztó, tagbaszakadt alak, aki addig némán iszogatta a fröccsét.

– Akkor szolgáljon ki! – erősködött Kevin.

– Ha nem akar, nem szolgál ki – világosította föl a behemót.

– Fizetek, mindig fizettem! – méltatlankodott Kevin.

– Azt hiszem, igen – somolygott a nagydarab fickó –, most is épp azt csinálod...

– Menj innen, tesó, szerintem – javasolta Kapa Misi.

- Közöd? – Kevin keze ütésre lendült, ám félúton megállapodott.
- Jobb, ha húzol, szerintem is – jegyezte meg a pult mellett álló férfi.

Kevin köpött egyet a padlóra.

- Anyátokat!

Még egyet köpött.

- Jössz? – nézett Patrikra, aki esetlenül kerülte a pillantását.
- Még van egy kis söröm... – motyogta.
- Akkor maradj, rohadj meg – sziszegte Kevin, azzal kirohant a helyiségből.
- Volt ennek értelme? – pillantott Patrik a pult felé.

A nagydarab férfi a fejét ingatta.

- Ha nem érted, nem érted. A te bajod.
- Szolidás – szólt a pultos lány önérzetesen.
- Micsoda? – emelte föl a fejét Kapa Misi.
- Szo-li-di-tás! – szótagolta a lány, némileg elbizonytalanodva.
- Az. Na, ja – vette tudomásul Patrik.
- A Honolulu-Star reggel indul – vágott bele ismét Kapa Misi.

kép | shutterstock.com